

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно правно основание.

1. Първо правно основание, изведено от това, че ответникът е нарушил член 2 и член 30, параграф 3 от Директива 2004/18/ЕО, доколкото:

- не е предоставил информацията относно представянето на офертите по еднакъв начин и с еднакво качество на всички участници в процедурата за възлагане на обществена поръчка,
- на избрания оферент е била предоставена информация по дискриминационен начин, което му осигурило предимство, тъй като му дало възможност да коригира офертата си, и
- процедурата по преговори била проведена по такъв начин, че ответникът повлиял на резултата от процедурата като поискал допълнителна информация или изяснения само от някои участници, нарушавайки по този начин принципа на недопускане на дискриминация и на прозрачност.

⁽¹⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116 и поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 282).

Жалба, подадена на 26 юли 2011 г. — Symfiliosi/АОП

(Дело Т-397/11)

(2011/С 282/70)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Symfiliosi (Nicosia, Република Кипър) (представител: L. Christodoulou)

Ответник: Агенция на Европейския съюз за основните права (АОП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Агенцията на Европейския съюз за основните права от 23 май 2011 г. за възлагане на първия рамков договор по процедура за представяне на оферти F/SE/10/03 — лот 12 Кипър на First Elements, а на втория рамков договор на Symfiliosi,
- да осъди Агенцията на Европейския съюз за основните права да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Главното правно основание, посочено в подкрепа на жалбата, се отнася до твърдяната липса на мотиви в решението на

Агенцията. Жалбоподателят освен това оспорва по същество оценката на наддавателните предложения, посочвайки, че тя е била произволна, неоснователна и неправомерна.

Жалба, подадена на 29 юли 2011 г. — Banco Santander и Santusa/Комисия

(Дело Т-399/11)

(2011/С 282/71)

*Език на производството: испански***Страни**

Жалбоподатели: Banco Santander, SA (Сантандер, Испания), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro и R. Calvo Salinero, abogados, M. Muñoz de Juan, abogada)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме и уважи съдържащите се в жалбата доводи за отмяна и вследствие на това да отмени член 1, параграф 1 от Решението, с който член 12, параграф 5 от TRLIS се квалифицира като държавна помощ;
- при условията на евентуалност, да отмени член 1, параграф 1, доколкото в него се посочва, че член 12, параграф 5 от TRLIS съдържа елементи на държавна помощ, когато се прилага за придобивания на мажоритарни дялови участия;
- при условията на евентуалност, да отмени член 4, доколкото в него разпоредбата за възстановяване се прилага спрямо операции, извършени преди публикуването на окончателното решение в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ, 21.5.2011 г.);
- при условията на евентуалност, да отмени член 1, параграф 1 и при условията на евентуалност член 4, доколкото се отнася до операции в Мексико, Съединените щати и Бразилия, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по това производство.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решение на Комисията С(2010) 9566 от 12 януари 2011 година относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква три правни основания.

1. Първо правно основание, отнасящо се до явна грешка при прилагане на правото, допусната при анализа на понятието за избирателност и при квалифицирането на въпросната мярка като държавна помощ.

— Жалбоподателят счита, че Комисията не е доказала, че разглежданата данъчна мярка поставя в по-благоприятно положение „определени предприятия или производството на някои стоки“, както изисква член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Комисията се ограничава да приеме, че мярката е избирателна поради факта, че тя се прилага само за придобиването на дялови участия в чуждестранни дружества (в конкретния случай установени в трети страни, които не са членове на ЕС), а не в национални дружества. Жалбоподателят счита, че тази обосновка е погрешна и се движи в омагьосан кръг: обстоятелството, че прилагането на разглежданата мярка — както всяка друга данъчна разпоредба — се основава на изпълнението на определени обективни изисквания, не я прави избирателна мярка *de iure* или *de facto*. Испания е предоставила данни, които доказват, че става въпрос за обща мярка, която *de iure* и *de facto* е достъпна за всички предприятия, облагани с испанския корпоративен данък, независимо от техния размер, естество, сектор и произход.

— На второ място, *prima facie* различното третиране по член 12, параграф 5 от TRLIS, вместо да представлява избирателно предимство, има за цел да постави в състояние на равно данъчно третиране всички операции по придобиване на акции, независимо дали национални или чуждестранни. В третите страни съществуват сериозни пречки за осъществяването на сливания, които на практика ги възпрепятстват; от друга страна, те са възможни в националните предели и за тази цел се признава амортизацията на финансовата репутация. Следователно член 12, параграф 5 от TRLIS единствено разпростира тази амортизация по отношение на придобиването на дялови участия в дружества от трети страни — операция, която представлява най-близкия и осъществим функционален еквивалент на националните сливания и поради това представлява част от смисъла и логиката на испанската система.

— Комисията погрешно счита, че не съществуват пречки за операциите по сливане с предприятия от трети страни, и следователно погрешно определя референтната система, необходима за установяване на избирателността, като отхвърля доводите относно данъчна неутралност. Комисията греша по-специално в своя анализ на операциите, осъществени в Съединените щати, Бразилия и Мексико.

— При условията на евентуалност, решението би трябвало да се отмени поне в частта, отнасяща се до придобиванията на мажоритарни дялови участия в предприятия от трети страни, които биха били сравними с национални операции по сливане и поради това оправдани от смисъла и логиката на испанската система.

2. Второ правно основание, свързано с допускането на грешка при прилагане на правото при установяването на бенефициера на мярката.

— При условията на евентуалност, дори ако се приеме, че член 12, параграф 5 от TRLIS съдържа елементи на

държавни помощи, *quod non*, Комисията е трябвало да извърши изчерпателен икономически анализ, за да определи кои са били бенефициерите на потенциалната помощ. Жалбоподателят счита, че бенефициерите на помощта (под формата на прекомерно висока цена за придобиването на дяловите участия) са били продавачите на тези участия, а не — както твърди Комисията — испанските дружества, приложили посочената мярка.

3. Трето правно основание, свързано с нарушението на общия принцип на оправданите правни очаквания по отношение определянето на приложното поле във времето на нареждането за възстановяване.

— При условията на евентуалност и в случай, че член 12, параграф 5 от TRLIS бъде счетен за помощ, Комисията е нарушила практиката на съдебните органи на Съюза, като е ограничила прилагането във времето на принципа на оправданите правни очаквания до публикуването на решението за откриване на процедурата по разследване (21.12.2007 г.) и следователно е поискала възстановяването на операциите, осъществени след посочената дата (освен в случая на извършени в Индия и Китай операции по придобиване на мажоритарни дялови участия, за които оправданите правни очаквания се зачитат до 21.5.2011 г. — дата на публикуването на окончателното решение, — тъй като се приема, че в тези случаи действително са съществували изрични правни пречки за международните сливания).

— Жалбоподателят твърди, че в съответствие с практиката на Комисията и със съдебната практика откриването на процедурата по разследване не предришава естеството на мярката, поради което не може да служи за *dies ad quet*, но във всеки случай *dies ad quet* би трябвало да съвпада с датата на публикуването на окончателното решение в *Официален вестник на Европейския съюз*.

— От друга страна, необосновани са материалноправните ограничения, които чрез решението се налагат на оправданите правни очаквания, признати за периода от датата на решението за откриване на процедурата до датата на окончателното решение, а именно ограничаване до извършените в Китай и Индия операции по придобиване на мажоритарни дялови участия. В съответствие със съдебната практика тези оправдани правни очаквания би трябвало да се разпрострат спрямо всички операции, извършени в която и да било трета страна.

Жалба, подадена на 29 юли 2011 г. — Altadis/Комисия

(Дело T-400/11)

(2011/C 282/72)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Altadis, SA (Мадрид, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, abogados и M. Muñoz de Juan, abogada)

Ответник: Европейска комисия